

عنوان مقاله:

مسئولیت کیفری اشخاص حقوقی طبق قانون مجازات اسلامی سال ۹۲

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی دانش و فناوری هزاره سوم اقتصاد، مدیریت و حسابداری ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علی سلیمانی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

دلایلی از قبیل عدم امکان تحمیل برخی از مجازات ها، دشواری کشف مقصر حقیقی، عدم امکان اسناد تقصیر، موانع راجع به آیین دادرسی و جبران زیان ها ی وارد شده به بزهکاران به نحو مطلوب، در اثبات مسئولیت کیفری اشخاص حقوقی ابراز شده اند. مجموعه این دلایل و دلایل دیگری که وجود دارد سبب شده که در رابطه با مسئولیت کیفری اشخاص حقوقی در قوانین موضوعه کتب بی شماری نوشته شود. در رابطه با اینکه اشخاص حقوقی در قبال اشخاص دیگر اعم از حقیقی و حقوقی میتوانند طرف تعهد واقع شوند دارای مسئولیت مدنی هستند، اختلاف نظر وجود ندارد که اشخاص حقوقی مسئول دیون و تعهدات خود هستند. و لی همواره در این مساله که اشخاص حقوقی در اعمال خود در ارتکاب جرم متهم و مسئول قلمداد شوند میان حقوقدانان اختلاف است. در قوانین کشور ما تا پیش از قانون مجازات جرایم رایانه ای ۱۳۸۸ به طور صریح مسئولیت کیفری اشخاص حقوقی شناسایی نشده بود اما از نیمه قرن بیستم و در پی گسترش دامنه فعالیت اشخاص حقوقیه ویژه شرکت ها در حوزه های مختلف و به طور کلی در صنعت، کشورهای پیشگامی چون کانادا و آمریکا و انگلیس و هلند و شورای اروپا را بر آن داشت تا ورای مضیقه های حاکم بر حقوق جزا، با اتکا بر نظریاتی چون مسئولیت نیابتی، مسئولیت کیفری اشخاص حقوقی را قاعده مند کنند. النهایه، جنبش پذیرش مسئولیت کیفری در اشخاص حقوقی نظام کیفری ایران را نیز به خود ملحق کرد. چندان که به طور خاص در گام نخست - در حوزه جرائم رایانه ای مصوب- ۵/۳/۱۳۸۸ و در گام دوم، با تصویب قانون مجازات اسلامی ۱/۲/۱۳۹۲ به طور عام و نسبت به کلیه جرائم تعزیری این مسئولیت و شروط آن مورد اقبال واقع شد. مذاقه در شروط تحقق این مسئولیت کیفری در هر دو قانون فوق الذکر مورد اهتمام این نوشتار است.

کلمات کلیدی:

مسئولیت کیفری، اشخاص حقوقی، شروط تحقق مسئولیت، قانون رایانه ای، قانون مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1236556>

